

рівня життя та платоспроможності населення. Для покращення ситуації кредитного портфеля банківським установам потрібно приділяти більше уваги до фінансового стану клієнтів та їх кредитних історій.

Інформаційні джерела:

1. Основні показники діяльності банків України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=34661442&cat_id=34798593

2. Степаненко-Липовик Б. Банківські системи країн СНД: сучасний стан та наслідки фінансової кризи 2008 року / Б. Степаненко-Липовик // Економіст. – 2012. - № 7. – С. 40-42.

УДК 336.6

З.Р. Костак, канд. екон. наук (*ЛТЕУ, Львів*)

СТРАТЕГІЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА ТА НАПРЯМКИ ЇЇ ФОРМУВАННЯ

В умовах фінансово-економічної нестабільності важливим чинником успішної діяльності підприємства є його конкурентоспроможність, а забезпечення фінансово-економічної безпеки у поточному та довгостроковому періодах забезпечить не тільки фінансову стійкість підприємства, а й дасть змогу отримати ряд конкурентних переваг на ринках товарів та послуг і підвищити результативність господарської діяльності. З огляду на вищезазначене актуалізується питання формування і застосування адаптованої до подібних явищ стратегії фінансово-економічної безпеки, яка сприятиме забезпеченню підприємству конкурентних переваг в процесі досягнення стратегічних цілей його фінансово-економічного розвитку.

Стратегія фінансово-економічної безпеки – це розроблення довгострокового плану для забезпечення реалізації мети, завдань та досягнення цілей підприємства, зокрема забезпечення фінансової та економічної безпеки, а також планування розподілу ресурсів в умовах постійної нестабільності зовнішнього середовища та адаптації до нього, для захисту цього підприємства від впливу загроз, ризиків і досягнення нормального та безпечного його функціонування [1, с. 326].

Призначенням стратегії є створення надійних переваг підприємства над конкурентами і саме вона, базуючись на цілях бізнесу,

визначає засоби, за допомогою яких підприємство може перетворити свої стратегічні наміри на ринкові переваги, взаємодіючи з факторами зовнішнього впливу.

Як функціональна стратегія, стратегія забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства є невід'ємною частиною загальної стратегії економічного розвитку підприємства, яка, в свою чергу, повинна спиратися на функціональні стратегії, в тому числі, і на стратегію забезпечення фінансово-економічної безпеки. При цьому стратегія фінансово-економічної безпеки формується в рамках загальної фінансової стратегії, яка включає ряд основних напрямків, що відображені на рис. 1.

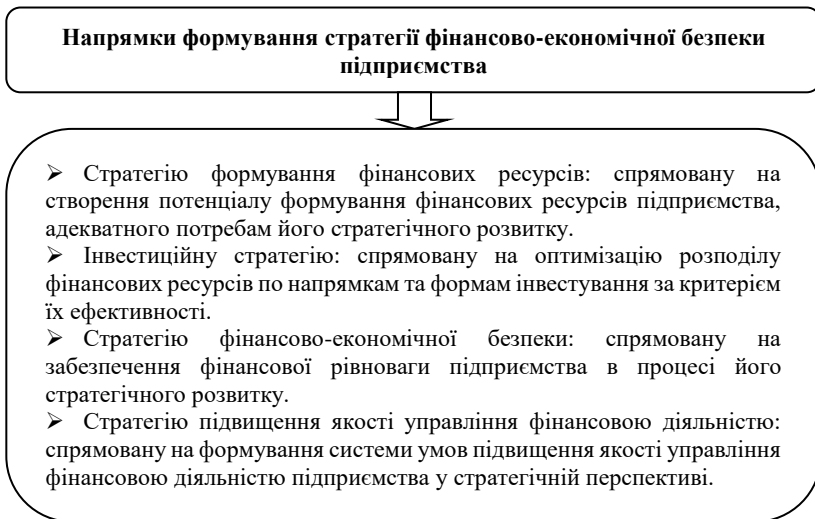

Рисунок 1– Напрямки формування стратегії фінансово-економічної безпеки підприємства

Джерело: [3]

Розробка стратегії забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства, на наш погляд, повинна бути пов'язана з формуванням стратегічних фінансових цілей, які визначаються з урахуванням загроз втрати фінансової безпеки підприємства і способів їх нейтралізації. Відповідно до основних домінуючих сфер забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства організовується процес формування її стратегічних цілей, до яких можна віднести: максимізацію рівня фінансової рентабельності; оптимізацію обсягу фінансових ресурсів; забезпечення необхідного рівня фінансової стабільності і стійкості;

повне задоволення інвестиційних потреб підприємства; мінімізацію рівня фінансових ризиків; забезпечення фінансової стабільності при виникненні кризових ситуацій [2].

Дослідження показали, що актуальність розробки стратегії забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства визначається рядом умов: інтенсивністю змін факторів зовнішнього фінансового середовища; переходом до нової стадії життєвого циклу; кардинальною зміною цілей операційної діяльності підприємства, пов'язаної з новими комерційними можливостями, що відкриваються.

Вважаємо, що стратегія фінансово-економічної безпеки підприємства повинна ґрунтуватися на об'єктивних закономірностях розвитку фінансових відносин, визначати мету і завдання всієї системи забезпечення фінансово-економічної безпеки, орієнтуватися на розробку і послідовне здійснення заходів щодо закріплення і розвитку позитивних процесів і подолання негативних тенденцій у сфері діяльності підприємства.

Чітке формування і практичне застосування стратегії фінансово-економічної безпеки підприємства сприятиме:

- формуванню чіткого взаємозв'язку стратегічного, поточного та оперативного управління фінансовою діяльністю підприємства;

- ефективній дії механізму реалізації довгострокових загальних і фінансових цілей розвитку підприємства у цілому та окремих його структурних одиниць;

- реальному оцінюванню фінансових можливостей підприємства, максимальному використанню його внутрішнього фінансового потенціалу;

- можливості активного маневрування фінансовими ресурсами підприємства та зниженню негативного впливу факторів зовнішнього середовища на результати діяльності підприємства [2].

Отже, негативні наслідки впливу на фінансово-економічну безпеку підприємства як зовнішніх, так і внутрішніх чинників, вимагають формування та реалізації відповідної стратегії її забезпечення. Розробка стратегії забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємства – складний, багатогранний процес. Формувати стратегію потрібно на засадах оцінювання власних можливостей підприємства, відповідності стратегії загальному сценарію розвитку підприємства та його стратегічним фінансово-економічним інтересам.

Інформаційні джерела:

1. Мойсеєнко І. П. Управління фінансово-економічною безпекою підприємства / І. П. Мойсеєнко, О. М. Марченко. – Львів, 2011. – 380 с.

2. Орлик О. В. Стратегія фінансово-економічної безпеки підприємства: особливості процесу розробки та реалізації / О. В. Орлик // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: fkd.org.ua/article/download/73183/68510.

3. Бланк И. А. Финансовая стратегия предприятия [Электронный ресурс] – Режим доступа: http://lib100.com/book/management/financial_strategy.

УДК 336.14

Є.Б. Коцюбинська, канд. екон. наук, доц. (*ЖДТУ, Житомир*)

О.С. Клименко, магістрант (*ЖДТУ, Житомир*)

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ БЮДЖЕТНИМИ РИЗИКАМИ

Здійснення бюджетної діяльності завжди пов'язане з певними ризиками. Проте, враховуючи саму природу розвитку такого явища, як ризик-менеджмент (зародження якого пов'язане саме з комерційною сферою), адаптація методів вивчення ризиків саме до бюджетної сфери має свою специфіку та обумовлює появу значної кількості проблем.

Складна соціально-економічна ситуація, яка впливає на всю бюджетну систему України, загострює та підкреслює актуальність дослідження теоретичних проблем управління бюджетними ризиками.

Опрацювання наукової літератури фінансового спрямування дозволило нам окреслити ряд проблемних питань, які піднімають дослідники в сфері управління бюджетними ризиками, зокрема: 1) наявність значної кількості підходів серед науковців щодо трактування поняття бюджетного ризику, визначення його видів та інших базових понять; 2) відсутність усталених методик оцінки та аналізу бюджетних ризиків; 3) відсутність концепції управління бюджетними ризиками на державному рівні.

Окреслені проблеми теоретичного характеру в поєднанні з проблемами управління бюджетними ризиками на практиці, що проявляються в слабкій інституційній структурі управління та неналежному кадровому забезпеченні моніторингу бюджетними ризиками, зумовлює необхідність вирішення доволі складного завдання – створення комплексного механізму управління бюджетними ризиками. Його розробка, в першу чергу, повинна ґрунтуватися на чіткому понятійному апараті.